

Hrvatska grančica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 6-7

ZAJEDNIŠTVO HRVATA 2021.

STR. / PAG. 8

STATISTIKA

STR. / PAG. 10

NEKADAŠNJE ZIME...

Zimska čarolija

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u petak 18.02.2022. u 15.30 sati. Gledajte nas!

www.zhr-ucr.ro

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u četvrtak 24.02.2022. od 11.00 sati (prije podne).

Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:

RECENSĂMÂNTUL POPULAȚIEI 2022	STR. 3
TROPISMENA HRVATSKA	
SREDNJOVJEKOVNA KULTURA	STR. 4-5
ZAJEDNIŠTVO HRVATA U 2021. GODINI	STR. 6-7
PROSLAVA SEDAMDESETOGODIŠNJAKA	STR. 8-9
30. OBLJETNICA MEĐUNARODNOG PRIZNANJA REPUBLIKE HRVATSKE	STR. 10
STATISTIKA	STR. 11
LJUBAV KOJA TE POZNAJE	STR. 12
AMINTIRI LA GURA SOBEI!	STR. 13
ZIMA KAO KNJIŽEVNI MOTIV I NADAHNUĆE	STR. 14
NEKADAŠNJE ZIME U NAŠEM KRAJU	STR. 15

NEKADAŠNJE ZIME U NAŠEM KRAJU

Već sredinom prvoga mjeseca ove 2022. godine, zima je zagrizla kao rijetko kada do sada u našem kraju. Temperature su se spustile vrlo nisko. Hladno, ledeno, smrznuto.

Vrijeme kada se ljudi zavuku u svoje tople kuće, uz peć, uz kamin, uz topli čaj i razmišljanje. Jer zima je godišnje doba kao stvoreno za razmišljanje, za meditaciju, za gledanje kroz prozor.

Zaboravljeni život, nekadašnja zima u našoj karaševskoj zajednici bila je prava čarolija. Kao iz bajka jer je zbilja bilo bajkovito. Počevši od početka adventa, od misa zornica, sve bi se polako stišavalo. Na polju više nije bilo poslova, život se više odvijao u kući ili na salašima, ali isto unutra, uz toplu peć. Po kućama vrijedne ruke naših majki, baka, općenito svih žena i djevojaka vezle su i plele. Bilo je i kuća u kojima se tkalo, haljine, čilimi, vreće, popruzi i druge odjevne predmete. Za to vrijeme muškarci su brinuli o ovcama, konjima, volovima, kravama, a oni koji su voljeli drvo izrađivali su preslice, stlbe i razne korisne alate potrebe oko kuće.

Od početka prosinca, znači negdje od blagdana sv. Nikole pa sve do Božića, naši su stari u tim već zaboravljenim vremenima klali svinje, pripremali razne delicije od svinjskog mesa, stavljali meso na sušenje i dimljenje. Svaka je kuća imala barem jednu svinju. Sve je bilo domaće, i hrana je bila blagoslovljena za tijelo i dušu. Pred Božić su se kitile jelke, sve se polako stišavalo pred blagdana sve do blagdana Triju kralja kada je blagoslovom kuća završavalo vrijeme božićnih blagdana.

Nekadašnje su zime obilovale snijegom, po danu su se po sokacima čuli dječji smijeh i vika, svi su bili na sanjkama. Nije bilo toliko straha od prehlada, bakterija i virusa. Bili smo svi zdraviji, žilaviji.

Poslije božićnih blagdana život se polako vraćao u onaj ritam od prije blagdana. Noći su još uvijek bile duge pa su žene organizirale, redom, u svojim kućama, sidenjke. Skupilo bi se više žena na tim našim karaševskim sidenjkama i češale su i prele vlnu. Bilo je veselo, jer osim rada rukama pričale su se priče i dogodovštine, smijalo se, pjevalo se ponekad i naravno, dobro se jelo. Domaća ukusna

hrana, kuhani kupus, krumpir ispod cesta, krafne ili palačinke.

Priče su bile zanimljive posebno djeci koja su znala ostajati duže budna samo da čuju čudnovate priče odraslih. Bilo je to druženje za dušu i tijelo. Sidenjke su se organizirale sve negdje do proljeća, odnosno do fašanjka, kada su se pokazivali prvi znakovi proljeća, kada su polako započinjali radovi u polju. Dobro se sjećamo, bilo je posla, kako doma, u kući, tako i na polju, na salašima, s domaćim životinjama. Ali taj je posao obavljan svakodnevno, i obavljali bi ga svi ukućani, neki doma, neki u polju. Otprilike su tako naši stari provodili duge i ponekad teške dane. Bilo je potrebno dobro se pripremiti za svaku zimu, drva za ogrijev su bila najvažnija, jer nikada se ne zna koliko će zima biti duga, a uz to "podrum", špajc" ili „klet" je trebao biti dobro opremljen domaćim delikatesama, mesom, kobasicama, kiselom kapustom, krumpirima, rakijom, kompotima, kiseljicom i tako dalje. Da, sve to i još puno toga lijepoga, domaćega, ručnoga, činilo je naše zime za pamćenje.

Ponešto je od toga ostalo i danas, iako su naša mjesta praznija. Ipak, oni koji su ostali ovdje trude se očuvati onu nekadašnju čaroliju naših zima. Pomognimo im i mi u tome, sačuvajmo duh naših nekadašnjih zima uz toplu vatru u ovim hladnim danima.

Maria Lațchici

ZIMA KAO KNJIŽEVNI MOTIV I NADAHNUĆE

Zima je i vrlo čest motiv u književnim djelima, bilo da se radi o pjesmama, novelama ili romanima. Jer dani su kratki, a noći duge.

ma nešto u tim dugim zimskim noćima što tjera naše misli daleko, u daleka mjesta, u sjećanja na neka daleka zbivanja. Jer zima, unatoč hladnoći, ima neku čaroliju koja nas privlači, ima nešto magično skriveno u sebi. Vrlo često se upravo zimi prikazuje film snimljen prema romanu Borisa Pasternaka „Doktor Živago“, najveće i najpoznatije djelo u cjelokupnom književnom opusu ovoga ruskoga pjesnika, proznog pisca, pripovjedača, esejista i dramskog pisca, jer je upravo to djelo bilo povodom dobivanja Nobelove nagrade i koje se nagrade Pasternak morao odreći. Roman je bio izvanredno popularan izvan Rusije a o tome najbolje govori činjenica da je u Italiji doživio čak 43 izdanja u relativno kratkom vremenu.

I čitanje romana i gledanje filmova ekraniziranih prema romanu, natjerat će čitatelja na pomisao da su ruske zime bajka sama po sebi. No i bez gledanja filma, čitajući pomno roman, oni skloni i darom slikanja obdareni mogli bi na slikarsko platno oslikati slike ruske zime izvanredne ljepote. A upravo su te ruske zime bile presudne toliko puta u povijesti, kako Rusije tako i Europe. Na ruskoj se zimi slomila i Napoleonova vojska i njemačka vojska u Drugome svjetskome ratu, pa kako se onda ne bi slomile krhke ljudske sudbine poput sudbine Jurja Živaga, glavnog lika romana. Ima ponekad u tim ruskim zimama nadnaravne ljepote neke sasvim druge hladnoće, proklete (pomalo nadnaravne) koja kroji ljudske sudbine.

U Doktoru Živagu ta je hladnoća utkana u neopisivoj ljepoti ruske zime ponekad nosi sobom prokletstvo, kako za ljudske sudbine i njihove živote ili pak biva pozornicom prokletih zbivanja povijesti. Dalo bi se ovoga isčitati da je priroda, pogotova priroda zimi, još jedan lik u romanu, koji je lik toliko čvrst i snažan da je poput jednog, od kamena zaglavni, iako kamena zaglavni ima samo jednog (iz uskršnjeg psalma) na kojem se gradi i oslanja struktura romana.

Fabula romana „Doktor Živago“ konstruirana je i strukturirana oko sudbine Jurija Živaga, ljeknika po zvanju, intelektualca i umjetnika, kršćanina u vrtlogu revolucije, kroz čiju se pak sudbinu otvaraju mnoga pitanja: pitanje slobode pojedinca, pitanje

Sursa: elefant.ro

intelektualca koji je nemoćan pred okrutnim zbivanjima, pitanje otpora i opstanaka kroz umjetnost. Priroda, pogotovo zima, svjedokom je skoro svih važnih životnih trenutaka i odluka Jurija Živaga, Lare Antipove i ostalih glavnih likova. Vijavica, prokleta hladna, kao ka-

kav hladan majstor ceremonija prati u romanu svaki bitan događaj i svakog od glavnih likova na nešto podsjeća.

Zima, kao i sve njezine prirodne popratne pojave, snijeg, mećeva, vijavice, hladnoća, pojavljuju se tijekom cijelog romana. Zima je jedan od čvrstih stupova na kojem stoji struktura romana. Ona je jedan od likova, koja živi sa i kroz likove u romanu, prati ih u ključnim životnim trenucima i odlukama. No to nije zima koja donosi zimske radosti, blagdanski blagoslov, već je to zima i hladnoća egzistencije, hladnih, tmurnih zbivanja koji su dotadašnji svijet preokrenuli, zima i hladnoća koja nose prokletstvo mutnih, nesigurnih vremena, to je hladnoća teškog, nesigurnog života, hladnoća povijesti, revolucije, sukoba, rata, hladnoću ristanaka. Hladnoća koji sve uvlači u vrtlog mećave i zimske vijavice, pred kojom je pojedinac nemoćan.

A zima je i onda kada u ljudskom životu nastaju problemi, razočaranja, prepreke. Kako se u narodu kaže, kao da se nešto zaledi oko srca. No upravo u takvim hladnim vremenima, kao što su i ova kroz koja sada prolazimo, posegnimo za onim toplim, ljudskim, kršćanskim u nama. Jer poslije svake zime dolazi proljeće. Do tada, dragi naši čitatelji, uživajte u ovoj snježnoj zimi i one kojima je hladno oko srca zagrijte toplom riječi ili dobrim djelom.

Maria Lačhici

RECENSĂMĂNTUL POPULAȚIEI 2022

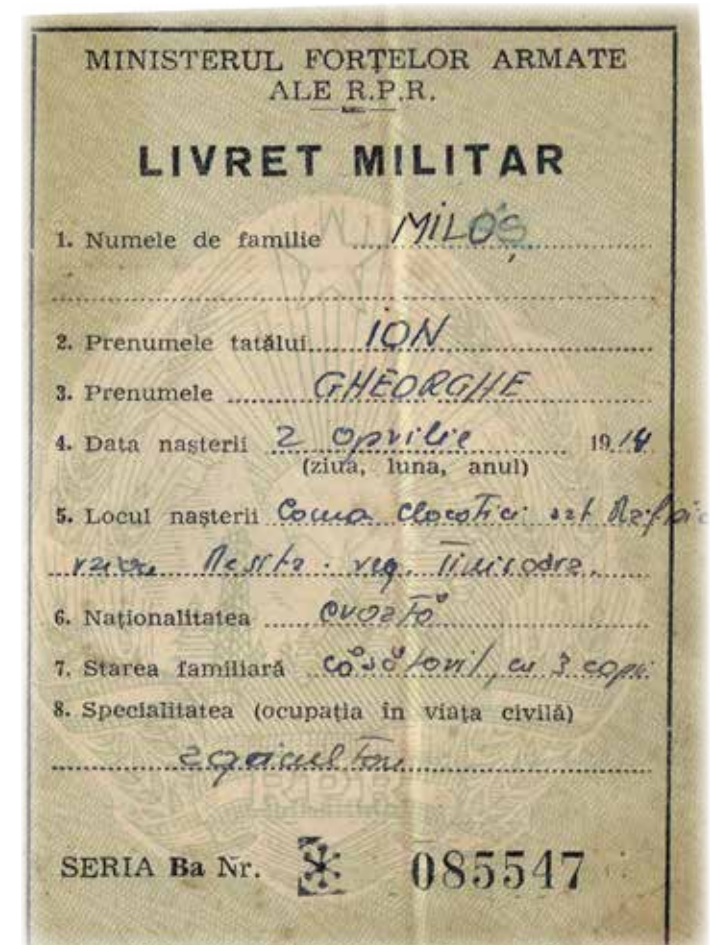
Dragi cititori, ne pregătim de un nou recensămant al populației și al locuințelor, de aceea ne dorim să venim în sprijinul vostru cu cât mai multe informații relevante.

Acesta este cel de-al 13-lea recensămant în istoria statisticii oficiale din România și cel de-al doilea de la aderarea României la Uniunea Europeană. Recensămantul se va desfășura în perioada februarie-iulie anul acesta, respectiv între 1 februarie – 17 iulie, astfel: din 1 februarie până pe 13 martie vor fi colectate datele de la toate unitățile administrativ-teritoriale din țară, după care în perioada martie – mai, respectiv între 14 martie – 15 mai, vor fi strânse informațiile de la cei care au făcut autorecenzarea online. La final, în perioada 16 mai – 17 iulie va fi efectuat recensămantul în teren, față în față, pentru persoanele care nu au făcut acest lucru online.

Institutul Național de Statistică anunță că acest recensămant este primul care se va desfășura preponderent online, iar fiecare persoană va avea posibilitatea de a se autorecenză completând chestionarul de recensămant după etapa de preînregistrare. Prin urmare, recensămantul se va desfășura în trei etape. În prima etapă vor fi colectate datele personale ale populației din diverse surse. În a doua etapă oamenii vor fi invitați să acceseze o platformă online unde să completeze datele personale, iar în mediul rural primăriile îi vor ajuta pe oameni. Ultima etapă este cea în care, cei care nu au completat datele pe internet vor fi contactați la domiciliu.

Pentru noi, ca minoritate națională modestă din punct de vedere numeric, este foarte important să oferim date cât mai concrete pentru a nu fi puși în situația de a ne trezi declarați și mai puțini numeric decât suntem în realitate. Și dacă lucrurile sunt mai mult sau mai puțin clare atunci când este vorba de datele care se referă la venit și locuință, este foarte important să completăm cu grijă rubrica referitoare la CARACTERISTICILE ETNO-CULTURALE, adică: cărei etnii aparținem, care este limba noastră maternă și ce confesiune avem.

La recensămantul din anul 1992 multe persoane s-au declarat carașoveni și nu croați. Dar ce reprezintă termenul carașovean? Un etnonim, în cazul de față locuitor al comunei Carașova. Ce reprezintă termenul reșițean, timișorean, lupăcean, sau bucureștean? Locuitor al municipiului Reșița,

locuitor al municipiului Timișoara, locuitor al comunei Lupac, locuitor al municipiului București. Aceste localități se află în România, iar în România trăiesc români. În schimb, în localitățile din comunitatea carașovenească trăiește o populație de naționalitate preponderent croată. Mai mult decât atât, comunitatea noastră este recunoscută și în toată lumea drept comunitate CROATĂ. Noi suntem CROAȚI carașoveni dar de ETNIE CROATĂ, iar limba noastră maternă este Limba CROATĂ.

De altfel, de-a lungul timpului, tocmai acești trei piloni ne-au definit: confesiunea romano-catolică, limba maternă CROATĂ și apartenența la etnia CROATĂ. Aceste aspecte sunt extrem de importante pentru viitorul minorității noastre și de aceea îi rugăm pe cititorii noștri să fie vigilenți atunci când vor completa rubricile menționate.

Lina Tincul

TROPISMENA HRVATSKA SREDNJOVJEKOVNA KULTURA

Hrvatski srednjovjekovni tekstovi ostvareni su trima pismima i trima jezicima.

Strugim riječima, Hrvati su u srednjem vijeku pisali latinicom, glagoljicom i ćirilicom i to na staroslavenskom (crkvenoslavenskom), starohrvatskom i latinskom jeziku. Srednji vijek je povijesni period koji konvencionalno počinje završetkom antike, odnosno padom Zapadnog Rimskog Carstva iz 476 i traje sve do Columbovog otkrića Amerike iz 1492., nakon čega nastupa novi vijek, odnosno renesansa ili preporod.

Prvo hrvatsko pismo bilo je latinica, a prvi je jezik državnih dokumenata latinski, drugo je hrvatsko pismo glagoljica, a jezik crkvenoslavenski, dok je treće hrvatsko pismo hrvatska ćirilica. S vremenom je upotreba latiničnoga pisma ojačala u odnosu na glagoljicu i ćirilicu te je na kraju latinica pos-tala službenim hrvatskim pismom. Glagoljica se postupno povlačila na prostore na kojima su crkvene vlasti dopuštale služenje mise na crkvenoslavenskom jeziku (na područje krčke i senjske biskupije), povlačila se također i ćirilica, a prevlast je dobivala latinica čiji je najveći reformator zasigurno bio Ljudevit Gaj u prvoj polovici 19. stoljeća.

Latinica

Kada su Hrvati u 7. stoljeću došli u svoju današnju zemlju primili su kršćanstvo te su se susreli latinskim jezikom i s pismom – latinicom koja je na današnjem hrvatskom prostoru bila u upotrebi i prije doseljenja Hrvata.

“Prije, dakle, Slaveni ne imahu pisma, nego crtama i urezima brojahu i gatahu, jer bijahu pogani. Pokrstivši se, trudahu se slavensku riječ zapisivati latinskim i grčkim pismenima, bez sustava”, naveo je redovnik imenom Črnorizac Hrabar u svojem spisu O pišmenêhъ (O slovima) pri nastojanju opisivanja početaka pismenosti slavenskih naroda, a među njima i Hrvata nakon velike seobe naroda u srednjem vijeku.

Primivši kršćanstvo, hrvatski su svjetovni i crkveni dostojanstvenici u tim početnim stoljećima pisali latinski. Prve pouzdane vijesti o ranoj povijesti Hrvata u novoj postojbini pružaju natpisi na crkvenom inventaru, oltarnim pregradama i nadvratnicima. Ti su natpisi prvi spomenici hrvatske pismenosti, a pojavljuju se u 9. stoljeću. Latinskim pismom – latinicom zapisuju se imena hrvatskih vladara. Od sačuvanih zapisa najstariji je onaj na Višeslavovoj

krstionici (oko 800. godine). Latinskim jezikom i latinicom pisane su u ranom razdoblju hrvatske pisane kulture i kneževske isprave, a najstarija je Povelja kneza Trpimira iz 852. godine (sačuvana u prijepisima).

Iako su u početku Hrvati latinicom pisali tekstove na latinskome jeziku, povijesni izvori iz 14. st. dokazuju da otada Hrvati latinicom bilježe i hrvatski jezik. Latinicom je zapisana Šibenska molitva, najstariji spomenik hrvatskoga pjesništva. Značajni latinički spomenici pisani hrvatskim jezikom su i Red i zakon sestara dominikanki i Korčulanski lekcionar. Premda je latinica pomalo preuzimala dominaciju u hrvatskome jeziku, tek će u 16. stoljeću prevladati u pisanim liturgijskim tekstovima, u književnosti i tekstovima administrativnoga karaktera u odnosu na glagoljicu. Hrvatski će latinični tekstovi tek u 19. stoljeću potisnuti i hrvatsku ćirilicu na svim područjima gdje se njome uglavnom pisalo: u Bosni i Hercegovini, Poljicima, u Dalmaciji te Dubrovniku i njegovoj okolini.

AMINTIRI LA GURA SOBEI!

Lunile ianuarie și februarie reprezintă un mare gol în inima oricărui împătimit pescar al apelor de munte și al pescuitului la păstrăv!

În Austria, în asociația pescarilor sportivi din care fac parte, în această perioadă a anului pescuitul este interzis și nu-mi rămâne nimic altceva de făcut în timpul liber, decât să stau la gura sobei cu cana de țuică fiartă și să-mi aduc aminte de aventurile din vara anului trecut, unele plăcute, altele mai puțin plăcute. Iar în acest număr al revistei am să vă descriu o ieșire mai puțin plăcută, o ieșire la un pescuit de crap, caras și plătică.

În luna lui cuptor, am ales un sfârșit de săptămână extrem de prielnic, cu vreme frumoasă, cer senin și apă limpede, iar aceste informații le-am cules cu câteva zile înainte de-a pleca la pescuit. Binenteles, și biletul de voie mi-a fost aprobat și semnat din partea consoartei și a fetiței, ele având un cuvânt greu de spus în asemenea împrejurări.

După ce totul totul a fost pus la punct, am decis să plec într-o dimineață de sâmbătă foarte devreme, cu speranța de a găsi un loc mai bun pe malul lacului unde urma să pescuiesc în următoarele 24 de ore.

Pregătirea nadei pentru pescuit am făcut-o cu o zi înainte de plecare, am fiert două kilograme de făină din porumb și două de făină din grâu, ca să fie nada mai tare decât mămliga obișnuită, iar ca să o fac mai consistentă și mai pe placul peștilor, am adăugat 2,3 linguri de miere, usturoi granulat, sare, zahăr și câteva esențe de anison și vanilie. Am mai luat de la magazinul din oraș cu specific pescăresc două cutii de râme negre și două cutii de viermișori numai buni pentru pescuitul la caras și plătică, iar pentru dumnealui „crapul” aveam ceva boilesuri speciale pentru vară, cu arome de fructe precum căpșună, ananas, prune și cireșe. Mămăliga fiartă am lăsat-o la răcit în frigiderul din garaj, unde urma să se răcească peste noapte, acolo fiind și cutiuțele cu râme și viermișori. Mi-am mai încărcat mașina cu ustensile pe care urma să le folosesc și cu toate cele necesare unui pescuit de 24 de ore și m-am pus la somn numaidecât.

Dimineața devreme, în jurul orei patru, m-am trezit foarte hotărât și optimist, am tras un tricou pe mine și o pereche de pantaloni scurți, m-am suit în mașină și am demarat în trombă spre lumea pescarilor, o lume știută doar de împătimitii pescuitului pe malul apelor. Aveam de parcurs o distanță de aproximativ 200 de kilometri până la destinație, dar am oprit

la primul magazin dintr-o stație pece, de unde mi-am luat micul dejun, un cacao cu lapte și ceva apă potabilă, după care mi-am văzut de drum.

Am ajuns la destinație în jurul orei șapte, oricum, mai devreme nici nu se putea plăti autorizația de pescuit. Am achitat taxa și trebuia să aștept procedurile de rigoare cu verificare a permisului și altele, timp în care am decis să verific dacă totul este în regulă în mașină și nu cumva am uitat ceva. Când colo, ce să vezi, găleata cu nada de 25 litri și cutiuțele cu râme și viermișori nu erau printre celelalte lucruri. Am sunat repede acasă, mi-am trezit familia și am aflat că lucrurile mele stăteau încă la răcoare în frigiderul din garaj. Nu doresc și nu vreau să fi fost nimeni în locul meu în acel moment. Între timp, băiatul mi-a adus autorizația și numărul de stand unde urma să pescuiesc, iar eu am înghițit în sec de câteva ori și nu mai știam ce să fac.

Am ajuns la locul unde urma să pescuiesc și mi-am instalat repede cortul ca să se vadă locul ocupat după care am demarat iarăși în trombă la primul magazin din apropiere pentru a cumpăra ceva boabe de porumb măcar, asta ca să nu pescuiesc numai la pâine înmuiată în lapte. Însă, ghinion după ghinion, în acea zonă a Austriei, la granița cu Slovenia, era un fel de sârbătoare, nigea, iar magazinele din apropiere erau toate închise. Iar cum ustensilele pentru pescuitul răpitorului și trusa cu năluci au rămas acasă, nu am mai avut altă soluție și am fost nevoit să pescuiesc numai la pâine. Am prins câteva plătici, nimic ieșit din comun, iar câteva dintre ele, destul de mărișoare, le-am oprit pentru saramură la borcan pentru iarnă.

Supărat în adâncul sufletului din cauza situației în care mă aflam, am decis să pun capăt acestei zile de pescuit, după care mi-am adunat lucrurile și am plecat acasă. Am fost pe un lac care colcăia de crapi și somni, iar eu am pescuit la cocoloș de pâine, era cumva penibil! Am ajuns cu bine acasă undeva spre seară și am deschis sticla cu răchie care era sortită pentru malul lacului, în preajma focului de seară de lângă cort. Într-un târziu m-am liniștit și cu aventura fără de succes de pe malul unui lac plin de crapi și somni, însă stângăciile pe care le-am comis îmi vor rămâne mult timp în minte.

Petru Miloș

LJUBAV KOJA TE POZNAJE

Jedna riječ koja može sažeti cijelu Isusovu poruku i pouku i samoga Isusa jest: Ljubav!

O njoj trajno piše sv. Ivan, pa sv. Pavao. Pavao u poslanici Korinćanima pjeva hvalospjev ljubavi. Uspoređuje ju s drugim ljudskim vrlinama i moćima i daje joj prednost. Sve prolazi samo ljubav ostaje! Ljubav čovjeka čini potpunim, sretnim i vječnim. Uz vjeru i nadu ljubav je božanska vrлина. Ona je jednaka s Bogom. Pa i vjera i nada će proći, a ljubav ostaje vječno.

I Pavao nam ukazuje koje su vlastitosti ljubavi jer mi ljudi znamo staviti pod ljubav svega i svačega. 'Vuk voli janje ali ga ne ljubi, mačka voli miša ali ga ne ljubi', kaže poslovice. Ljubav je velikodušna, ne zavidi, nije ljubomorna. Zavist i ljubomora su znakovi da se ne radi o istinskoj ljubavi. Osobito je zavist i ljubomora bolest kad se žaloste radi dobra drugoga. Ako zavide na sreći drugoga. Zavist je iskonska sjena ljubavi i čovjeku smeta da bude sretan i potpun.

Ona tjera iz čovjeka napast da krivo prosuđuje drugoga, zato su nesretni ljudi vrlo često odgovorni za svoju nesreću. Ljubav je uvijek opredijeljena za istinu. Prihvaća drugoga i kad je drukčiji, dapače i podržava ga. Ljubav osmišljava cijelo ljudsko djelovanje, sve naše prosudbe. Ljubav nas otvara prema drugome pa ga iz i kroz ljubav bolje upoznajemo.

Kroz ljubav se postaje zreliji i odrasliji. Ljubav donosi smirenje. Zato osoba bez ljubavi svaki dan umire. Ljubav ljubi i 'neljubivo', oprašta i 'neoprostivo', zauzima se za onoga koji ne može uzvratiti. Na drugog čovjeka možemo gledati kroz ljubav ili ga ne prepoznamo kao čovjeka. Zato bi se moglo reći da su ljudski odnosi ljudski ako su kroz ljubav. Tako bi se moglo reći da je čovjeku ljubav iskonska potreba i iskonski zasjenjena. U kome 'djeluje' ljubav taj je sretan, u kome 'ne djeluje' taj je nesretan čovjek. Zato svi ljudi, sva ljudska bića čeznu za ljubavlju. Ona je čovjeku potrebna kao što mu je potrebna fizička hrana za fizički život.

Dapače, čovjeku je ljubav potrebna za duševni i tjelesni život. Vrlo važno je u sebi otkriti – omogućiti – ljubav i time se otkriva smisao življenja za sebe i za drugoga. Čak bi dušu mogli nazvati unutarnjom ljubavlju ljudskog bića. Zato se za nekoga tko ljubi i kaže ovaj ima duše. Zato bi mogli reći da svatko ima u sebi tu vrlinu, ali ju mnogi zatrpaju drugim stvarima i egoizmom koji se pretvara kao da je ljubav, a on je najveći neprijatelj ljubavi. Ljubav je najveća afera

čovječanstva i sržna stvarnost ljudskog postojanja. Zato, ako bi htjeli navesti pasuse u kojima Isus govori o veličini ljubavi, onda bi svakako trebalo ponoviti cijelo Evanđelje.

Međutim riječ 'ljubav' najviše se ponavlja a vrlo često se profanira i simplificira, pa čak i vulgarizira. Tako da nam je ljubav najpoželjnija i neizreciva. Kao da je uvijek na horizontu kojem težimo. Svi problemi današnjeg čovječanstva, bilo starijih bilo mlađih, mogu se svesti samo na jednu riječ: manjak ljubavi... Ovo hoće reći da smo svi 'gladni' ljubavi, ali je to također i znak da nam je svima ponuđena mogućnost ljubiti. Ljubav nije neka apstraktna ideja.

Ona je konkretna stvarnost i konkretno iskustvo. Ljubav se 'rukom dira'. Isto tako je važno upozoriti da se ljubav može iskusiti kroz drugoga. Isus je to pokazao i pozvao sve ljude. On je svima brat i sve poziva na bratstvo i bratsku ljubav. Prva i najvažnija zapovijed Gospodinova svojim nasljednicima bila je: ljubite se međusobno! Ljubav je kriterij vjere i života onih koji idu Isusovim putem. A da bi ljubav mogli ostvariti, konkretizirati, Isus Krist nam šalje svojega Duha koji je njegova Ljubav, da nas On inspirira u našem svakodnevnom življenju, u svakodnevnom odnosu prema drugima, bližnjima.

Ljubiti, znači prihvaćati drugoga, razumjeti ga i ne suditi ga... Sv. Ivan je započinjao i završavao svoje govore pozivom na ljubav jer je to osnovno da se prijeđe iz prkosnog 'djeteta' u odraslog čovjeka i kršćanina... Sv. Augustin kaže: Ljubi i čini sve što želiš (ali s ljubavlju)!

Dr. theol. Davor Lucacela

Glagoljica

U stoljećima od 10. do 16., u bilježenju hrvatskoga i staroslavenskoga jezika snažno je prevladavala glagoljica, i starošću, i brojnošću, i vrlo važnom činjenicom da se za neke stare hrvatske ćirlične i stare latinične tekstove može dokazati da su prepisani iz još starijih glagoljičkih.

Kada su 863. g. sveti Ćiril i Metod na poziv kneza Rastislava iz Carigrada krenuli u Moravsku uspostaviti crkvenu i državnu organizaciju, Ćiril je za Slavene načinio novo pismo – glagoljicu. Glagoljicom je sv. Ćiril zapisao prve slavenske riječi, tj. Proslav Ivanova evanđelja, a zatim i neke druge tekstove. Nakon Metodove smrti 885. i protjerivanja učenika Svete braće iz Moravske mnogi su se od njih sklonili u Hrvatsku te je tako Hrvatima prenesena baština Svete braće, tj. glagoljica, biblijski tekstovi i crkvenoslavenski jezik.

Najpoznatiji spomenik pisan hrvatskim jezikom i glagoljicom je Baščanska ploča nastala oko 1100. godine. U kamenu su glagoljicom i na hrvatskom jeziku klesane i Valunska ploča, Plominski natpis, Krčki natpis, Grdoselski ulomak, Senjska ploča, a od pisanih treba izdvojiti Vinodolski zakonik, Razvod istarski, Misal Hrvoja Vukčića Hrvatinića, Misal kneza Novaka, Zapis popa Martinca. Baščanska ploča, najstariji pisani hrvatski spomenik, čuva se danas u predvorju Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Njezine replike mogu se vidjeti u mnogim kulturnim i znanstvenim institucijama pa i u samoj crkvi sv. Lucije u Baški na otoku Krku gdje je u 19. st. pronađena.

Simbolični početak hrvatske pismenosti Baščanska ploča pisana je glagoljicom, najstariji hrvatski zakonik, Vinodolski, napisan je glagoljicom,

prva hrvatska inkunabula, Misal po zakonu rimskoga dvora, iz 1483. godine, otisnuta je također glagoljicom, a od devet hrvatskih inkunabula (prve tiskane knjige) šest su glagoljične. Mirno se može reći da bez glagoljičnih tekstova ne može se ozbiljno govoriti o procesima koji se zovu povijest hrvatske književnosti ili povijest hrvatskoga jezika.

Ćirilica

Kada su slavenski narodi zamijenili glagoljicu grčkim pismom te ga uredili za slavenski jezik, i među Hrvatima, posebice na jugu Hrvatske, ali i u Bosni i Hercegovini, počelo se utvrđivati novo pismo, a to je ćirilica. Ćirilica je u Hrvatskoj u srednjem vijeku imala poseban razvoj te se naziva hrvatskom ili zapadnom ćirilicom, a naziva se još i bosančicom ili bosanicom.

Ćirilicom se hrvatski jezik bilježi od XII. stoljeća na kamenim spomenicima, ali i na drugim materijalima, za liturgijske i druge potrebe. Ćirilicom su se u privatne i službene svrhe služili članovi poznatih hrvatskih obitelji: Frankopani, Zrinski, Keglevići itd., naravno uz glagoljicu i latinicu. Znali su je u tradicionalnim glagoljaškim sredinama i stoga se mogu vidjeti spomenici na kojima se glagoljica i ćirilica miješaju kao i one ćirilične koji imaju veću važnost u povijesti hrvatske kulture (Povaljska listina, Povaljski prag, Poljički statut, tiskana ćirilica u djelima bosanskih franjevac).

Najstarija ćirilična isprava na tlu današnje Hrvatske je Povaljska listina (1250.), s osnovnim tekstom iz 1184., a uz nju veću važnost u povijesti hrvatske kulture imaju i sljedeći spomenici pisani ćirilicom: Povaljski prag (oko 1184.), Poljički statut (u 15. ili 16. st.) te tiskana djela bosanskih franjevac na ćirilici.

Ivan Dobra

Sursa: hr.wikipedia.org

ZAJEDNIŠTVO HRVATA U 2021. GODINI

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj nastavio je svoj put usredotočen na sačuvanje i promicanje starih tradicija i običaja hrvatskog življa iz Rumunjske i u godini koja je u pravo prošla, iako je održavanje brojnih tradicional-

nih akcija i kulturnih manifestacija bilo otežano ili onemogućeno evolucijom i događajima vezanih za pandemiju koronavirusa. Mislimo prije svega na međunarodnu folklornu manifestaciju „Pokraj rijeke Karaša“, čija je četvrta edicija trebala biti održana prošle godine na otvorenoj sceni u Karaševu ili na akciju „Đurđevdan“, čije su prve dvije edicije održane u Ravniku. Sve u svemu, u godini koja je nekima bila lijepa i dobra, drugima manje dobra, a trećima takva da su jedva čekali zakoračiti u 2022. godinu, Zajedništvo Hrvata je organiziralo brojne akcije s ciljem uspješnijeg sačuvanja i promoviranja etničkog identiteta hrvatske manjine iz rumunjskog prostora. Neke od akcija iz 2021. godine izdvojili smo u nastavku:

„Otkrij umjetnika u sebi“, bio je natječaj za crtanje i slikanje namijenjen učenicima pripadnicima hrvatske manjine iz osnovnog i srednjeg obrazovanja koji je pretpostavljao ostvarivanje plastičnih kompozicija s ciljem valorificiranja duhovne i kulturne baštine te tradicija i običaja specifičnih hrvatskoj zajednici u Rumunjskoj. Izložba svih kreacija i ceremonija dodjele nagrada održana je u petak 26. ožujka 2021. u 13,30 u Središnjem Sjedištu Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, a nazočili su,

između ostalih, predsjednik Zajedništva Hrvata Slobodan Gera i državni tajnik pri Odjelu za multietničke odnose Rumunjske vlade Aledin Amet.

Nakon što je sredinom listopada 2020. godine vidjela svjetlost dana zbirka lirskih pjesama Milje Šere „Karaševsko ogledalo vrišti / Floarea mea de cires“, 27 ožujka 2021. godine održana je u zgradi Zajedništva Hrvata promocija knjige lupačkog autora. Riječ je o zbirci koja sadrži sto pjesama na hrvatskom jeziku, odnosno lupačkom mjesnom govoru i sto pjesama na rumunjskom književnom jeziku. Šerinu zbirku pjesama je u dvorani Amfiteatar predstavila prof. Marija Lackić, sa Sveučilišta u Bukureštu, istaknuvši da je lupački autor virtuoz koji nas šeta po našim bregovima za vrijeme proljeća, ljeta, jeseni i zime, dok su mu pjesme, svaka za sebe, mala priča o nekadašnjem idiličnom, toplom, jednostavnom seoskom životu i zanimanjima. Ista je Marija Lackić napisala predgovor na hrvatskom standardnom jeziku, a pogovor knjizi napisao predsjednik Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj Slobodan Gera. Zbirka pjesama lupačkog autora izdana je u izdavačkoj kući Pro Marketing, a pripremu za tisak i troškove tiskanja je osiguralo Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj.

U organizaciji Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, u nedjelju 27. lipnja 2021. godine održana je četvrta edicija rekreativne trkačke utrke pod nazivom „Trčimo zajedno“. Ovo četvrto izdanje okupilo je na startnu liniju veliki broj trkača, posebice mladih godina, iz naših karaševskih mjesta koji su bili grupirani u tri dobne skupine, odnosno do 14. godine, od 15 do 45 godine te iznad 45. godine. Utrka je započela u 18,00, nakon što se nesnosna vrućina koja je vladala tijekom dana malo smirila, sa startom i ciljem kod otvorene scene ZHR-a u Karaševu.

STATISTIKA

vjenčanih, rođenih i umrlih u karaševskoj i lupačkoj općini u 2021. godini

U karaševskim selima se već dugi niz godina ponavlja nazavidan trend sve većeg broja umrlih u odnosu na broj rođenih beba tijekom jedne godine.

Prema podacima crkvenog ureda iz Karaševa, u 2021. godini, u karaševskoj župi imamo 31 novorođenih, 11 dječaka i 20 djevojčice. U

na broj živorođenih, odnosno rođeno je 19, a umrlo je 44 osoba. Na svu sreću, prošlu godinu u ovoj općini, smanjio se broj umrlih osoba u odnosu na prijašnju godinu. U Lupaku imamo 18 mrtvih, 10 muškarca i 8 žene, u Ravniku umrle su 5 osobe, 2 muškarca i 3 žene, dok u Klokoči i u Vodniku, prošlu godinu umrle su 21 osobe. U istom razdoblju

Općina Karaševo	Ukupno	Karaševo	Nermaid	Jabalče
Vjenčani parovi	10	7	2	1
Rođeni	11 muško	8 muško	2 muško	1 muško
	20 žensko	12 žensko	7 žensko	1 žensko
Ukupno	31	20	9	2
Umrli	26 muško	19 muško	5 muško	2 muško
	26 žensko	19 žensko	4 žensko	3 žensko
Ukupno	52	38	9	5

Karaševu imamo 20 novorođena, 12 djevojčice i 8 dječaka. U selu Nermaidu imamo 9 novorođena, 7 djevojčice i 2 dječaka dok u selu Jabalču imamo 2 novorođena, 1 dječak i 1 djevojčica. Na svu sreću, u usporedbi s prošlom 2020. godinom rodilo se 12 djece više, kada se rodilo samo 19 mališana.

U 2021. godini zabilježen je porast broja umrlih osoba u odnosu na prethodnu

godinu, umrle su u prošloj 2021. godini 52 osobe, to jest 12 osobe više nego u 2020. Tijekom 2021. godine preminulo je 26 muškaraca i 26 žene.

Prošle su godine u karaševskoj općini sklopljeni samo 10 braka, 7 u Karaševu, 2 u Nermaidu i jedan brak u Jabalču.

Što se općine Lupak tiče, prema podacima crkvenog ureda iz Lupaka i Klokoči u prethodnoj 2021. godini umrlo je 25 stanovnika više u odnosu

sklopljena su samo 6 braka u općini Lupak. Tako da lani, u Klokoči i u Ravniku, na bračnu vjernost pred Bogom prisegnulo je po 1 par, dok su u Lupaku crkveno vjenčani 4 para. Izgleda da za selo Vodnik, 2021. bila je mračna godina jer nije rođena niti jedna beba, niti je bilo vjenčanja.

Svima je jasno da ove brojke nisu dobre, jer je veoma velik skok u broju umrlih, čemu je nažalost, pridonijela i pandemija. Sve u svemu, i u prošloj pandemskoj go-

Općina Lupak	Ukupno	Lupak	Ravnik	Klokoči	Vodnik
Vjenčani	6	4	1	1	0
Rođeni	10 muško	5 muško	1 muško	4 muško	
	9 žensko	1 žensko	2 žensko	6 žensko	
Ukupno	19	6	3	10	0
Umrli		10 muško	2 muško		
		8 žensko	3 žensko		
Ukupno	44	18	5	18	3

dini karaševski Hrvati su imali zabrinjavajuće veliki broj umrlih i veoma mali broj sklopljenih brakova i rođene djece. Zbog epidemije i epidemioloških mjera, nažalost, svadbe su se otkazivale i odgađale od proljeća za jesen pa s jeseni na iduću godinu. Možemo lako reći da je 2021. bila godina sloma, jer po broju umrlih i po broju brakova jedna je od najgorih u povijesti.

Lina Tincul

30. OBLJETNICA MEĐUNARODNOG PRIZNANJA REPUBLIKE HRVATSKE

Međunarodno priznanje Hrvatske je postupno uslijedilo nakon proglašenja neovisnosti Republike Hrvatske 25. lipnja 1991.

nutak afirmacije Hrvatske na međunarodnoj sceni. Danas se i s posebnim pijetetom prisjećamo svih poginulih i umrlih hrvatskih branitelja, ratnih vojnih invalida, civilnih žrtava rata i obitelji koje su u ratu izgubile svoje najbliže. Hrvatska im je trajno zahvalna. Važnu ulogu u međunarodnom priznanju imala je i sinergija aktivnosti politike i diplomacije koja je dala entuzijastičku i profesionalnu potporu ostvarivanju ovog povijesnog cilja." – rekao je predsjednik Republike Zoran Milanović u povodu 30. obljetnice međunarodnog priznanje RH.

I predsjednik Vlade Hrvatske i lider HDZ Andrej Plenković je građanima čestitao tridesetogodišnjicu međunarodnog priznanja samostalnosti Hrvatske i naglasio značaj tadašnjeg šefa države i lidera te stranke Franje Tuđmana: „Svim hrvatskim građanima čestitam 30. godišnjicu međunarodnog priznanja Hrvatske! Uz hrabrost hrvatskih branitelja i vođstvo predsjednika Franje Tuđmana, hrvatski narod izborio se za slobodu i samostalnu Hrvatsku“

Od međunarodnoga priznanja do danas Republika Hrvatska održava diplomatske odnose s većinom međunarodno priznatih zemalja svijeta. Otada je Hrvatska postala aktivnom članicom mnogih europskih i svjetskih tijela, međunarodnih procesa i inicijativa. U članstvo Vijeća Europe, primjerice, primljena je 6. studenoga 1996., članicom NATO saveza postala je 1. travnja 2009., a 28. članicom Europske unije postala je 1. srpnja 2013. godine.

Daniel Lucacela

Republiku Hrvatsku kao suverenu i samostalnu državu priznale su 15. siječnja 1992. sve zemlje tadašnje Europske zajednice: Belgija, Danska, Francuska, Grčka, Italija, Irska, Luksemburg, Nizozemska, Njemačka, Portugal, Španjolska, Velika Britanija, a istog dana svoje priznanje objavila je Austrija, Bugarska, Kanada, Mađarska, Malta, Poljska i Švicarska.

Slaveći diplomatsku pobjedu u tome danu, predsjednik Tuđman je na trgu Bana Jelačića izjavio: "Održali smo se u prošlosti, pobijedili u sadašnjosti, naša je budućnost!"

Prva međunarodno priznata država koja je priznala Republiku Hrvatsku bio je Island koji je ovu odluku donio još 19. prosinca 1991. Međunarodno priznanje Republike Hrvatske objavila je Estonija 31. prosinca 1991., Sveta Stolica 13. siječnja 1992., San Marino 14. siječnja 1992., a nakon zemalja Europske zajednice u 1992. nižu se i druge zemlje: priznanje Hrvatske objavila je Argentina 16. siječnja, Turska 6. veljače, Ruska Federacija 17. veljače, Iran 15. ožujka, Japan 17. ožujka, SAD 7. travnja, Kina 27. travnja, Indija 11. svibnja, Indonezija 16. svibnja. Kruna međunarodnog priznanja Republike Hrvatske bio je njezin primitak u Ujedinjene narode, koji je uslijedio 22. svibnja 1992.

"Iako će međunarodno priznanje Hrvatske biti u potpunosti zaokruženo nekoliko mjeseci kasnije primanjem u Ujedinjene narode, simbolički značaj 15. siječnja s pravom se obilježava kao ključan tre-

Poslije utrke uslijedila je dodjela nagrada. Organizator ove lijepe sportske manifestacije se pobrinuo da nijedan natjecatelj ne ode doma bez simbolične nagrade koja će ga podsjetiti na četvrtu ediciju Kros utrke iz Karaševa. Svim sudionicima su pripremljene majice, medalje, a trojici najbržih u svakoj dobnoj kategoriji su u okviru svečane ceremonije nagrađivanja održane na otvorenoj sceni dodijeljeni pehari i diplome.

Karaševska zora sudjelovala je od 9. do 12. srpnja prošle godine na 6. izdanju sveobuhvatnog festivala Astra Multicultural koji je bio održan u muze-

ju na otvorenom prostoru „Astra“ u Sibiu, glavnom gradu istoimene županije i jednom od najvažnijih kulturnih i religijskih centara Rumunjske. Promovirani su za vrijeme manifestacije običaji, pjesme, plesovi, narodni instrumenti i narodna nošnja svake manjine ponaosob, sudionici su na najbolji način prikazali ljepotu igre i raskoš krajeva iz kojih su došli. Karaševska zora, uz pratnju žive glazbe, nastupila je tri puta za vrijeme festivala tradicionalne multietničke glazbe i prikazala je brojnoj publici iz Sibiu i gostima grada ljepotu karaševske pjesme i plesa.

Folklorni ansambl Karaševska zora sudjelovala je od 24. do 26. rujna u Ploieștiu i na festivalu "Abeceda suživota", manifestacija organizirana s ciljem promoviranja kulturalne, lingvističke i etničke raznolikosti iz Rumunjske, međukulturalnog dijaloga i zasebnosti svake manjine te harmoničnog suživota na ovom multikulturalnom rumunjskom prostoru.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj u suradnji s Udrugom Rumunja iz Republike Hrvatske organiziralo 26. rujna 2021. godine u Vodniku drugo izdanje kulinarskog natjecanja „Dobar tek – Karaševski paprikaš“. Pored domaćih kuhara iz Vod-

nika, okupili su se na gastronomskoj manifestaciji vrsni kuhari iz Jabalča, Karaševa, Lupaka, Nermiđa, Ravnika i Rekaša. Najukusniji paprikaš su napravili kuhari iz Nermiđa, a brojni mještani i Karaševci pristigli iz drugih mjesta svratili su pored šankova sa skuhanim paprikašima te okusili, po volji, jednu ili više porcija iz ovog ukusnog tradicionalnog karaševskog jela.

Nogometaši Prolaza iz Karaševa pobjednici su četvrtog izdanja nogometnog turnira Zajedništva Hrvata koji je održan 14. i 15. kolovoza 2021. godine na igralištu u Karaševu. Oni su u velikom finalu pobijedili Zorile iz Vodnika s rezultatom 2-1, nakon što su uspjeli preokrenuti početno vodstvo gostiju iz Vodnika. U utakmici za treće mjesto Starigrad Karaševu se nametnuo protiv Sportinga iz Lupaka s rezultatom 2-0.

Nakon što su prethodne godine restrikcije nametnute da bi spriječile širenje koronavirusa spriječile i održavanje turnira, ovo veliko natjecanje nogometnih momčadi iz naših karaševskih mjesta uspjelo je nastaviti svoj lijepi put započeo 2016. godine. Sudjelovale su na četvrtom izdanju izabrane nogometne vrste iz svih karaševskih mjesta, osim Croatije iz Klokočića, momčadi koja je 2018. godine odigrala nezaboravno finale kompeticije protiv Prolaza iz Karaševa, inače pobjednika svih edicija ovoga turnira.

Dan nacionalnih manjina svečano je obilježen 18. prosinca 2021. godine i u Karaševu, epicentru hrvatske nacionalne manjine iz Rumunjske, prigodnim božićnim programom na otvorenoj sceni Zajedništva Hrvata. Prigodni program je uključivao suitu karaševskih tradicionalnih melodija te božićne pjesme i kolede, koje zauzimaju posebno mjesto u karaševskim božićnim običajima. Prije početka prigodnog programa učenici iz općine Lupak, općine Karaševu i sela Tirol, uz pomoć svojih nastavnika, ukrasili su božićnu jelku postavljenu između otvorene scene i božićnih jaslaca koje prikazuju Isusovo rođenje. Na kraju ove lijepe božićne manifestacije Djed Božićnjak je svojim prigodnim poklonima obradovao djecu predškolske i školske dobi iz karaševskih sela i učenike hrvatske nacionalnosti iz Rekaša i Tirola.

Budući da je Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj upravo prošle godine proslavio 30. obljetnicu postojanja i djelovanja, želimo s ovom prilikom čestitati ovu lijepu obljetnicu i zahvaliti svima koji su kroz 30 godina rada doprinijeli da naša organizacija opstane kroz vrijeme i nastavi svoj put u službi svih Hrvata s ovih lijepih prostora.

Ivan Dobra

PROSLAVA SEDAMDESETOGODIŠNJAKA

Već od 2008. godine, u sjedištu Zajedništva Hrvata se svake godine priređuje svečana večera u čast generacije sedamdesetogodišnjaka, a na proslavu su pozvani svi pripadnici te generacije iz svih sedam hrvatskih naselja Karaš-severinske županije.

Tradicionalna akcija Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, proslava sedamdesetogodišnjaka, inače jedna od najljepših i najplemenitijih akcija koja se poduzima kroz godinu, konačno se održala nakon dvogodišnjeg prekida. Iako se, po običaju, gozba organizirala svake godine u studenome mjesecu, ovaj put su proslavljenici bili pozvani u prostorije središnjeg sjedišta ZHR-a u siječnju. Izvan običaja je još bilo to što su na slavlje, ovaj put, bile pozvane čak dvije generacije vršnjaka. U petak 28. siječnja proslavila se generacija rođena 1950. godine, a

Ali, na žalost, mladi ne glide da uče iz prošlosti, nego traže da vide što je moderno. A moderno, obično vadi človeka s puta spasenja. Moderno, svaki put čini človeka da ne sledi Boga. Moderno čini svaki put mladoga da ima druge vrednosti. Ali, vi da ne čitate, nego da im govorite, makar će oni laju da vim udre priko usti rečami ili nepoštovanjem! Glavno je da vi ne manete na strani, do tražnjeg dana vašega života, one vrednosti što dolaze od Boga. One vrednosti što Bog prosi da po nama idu. Kad, tad i oni laju da se probude i da vide koje su one prave vrednosti života, koje nas vode prema Bogu." – poručio je karaševski

Generacija 1950.

subotom se pozivu Zajedništva odazvala generacija rođena 1951.

Tradicionalni skup vršnjaka započeo je u 17 sati sa Svetom misom priređenoj u crkvi Marijina uznesenja u Karaševu, a koju je predvodio u oba dana velečasni Petar Rebedžila. „Mlad naraštaj ovoga vremena zna da kaže starima: Vi ste zaostali, vi ste ostali na tragu, vi ste demodirani. Jest, vi neste više ono što ste bili, jest će ne možete više ono što ste neki put mogli, jest će ne možete da skupite po više nego što ste do sad skupili i činili u životu! Ali možete da date one prave vrednote, temeljne za život mladi, jedan primer koji može da izvadi na svetlo one vrednosti koje dolaze od Boga. Zato mladi bi trebali da uče od vas. Mladi bi trebali da uzmu puls vašega života, kroz sve ono što ste vi prošli.

župnik u svom obraćanju sedamdesetogodišnjacima.

Nakon mise, sedamdesetogodišnjaci su krenuli prema sjedištu Zajedništva Hrvata. Za početak zaustavili su se u Amfiteatru gdje im je predsjednik organizacije, Slobodan Gera poželio dobrodošlicu i čestitao na lijepim godinama njihovog života te je istaknuo, između ostalog, da Zajedništvo ovakve susrete organizira već više od deset godina i da organizacija s ovom inicijativom želi nastaviti i u budućnosti. „Velika nam je čast da večeras ugostimo Vašu generaciju ovakvim lijepim slavljem. Vidim tu suze radosnice, sigurno su tu i emocije sada, kada slavite sedamdeset godine života i imate priliku ponovno biti zajedno. Okupili ste se vršnjaci iz svih naših karaševski mjesta i došli ste danas ovdje, kod nas, da se vidimo te da zajedno proslavimo ovaj

dan, koji je namijenjen upravo Vama. Neki od Vas se znate, drugi niste se vidjeli od mnogo vremena, pa siguran sam da imate puno toga da si ispričate. Vaš je sastanak započeo Svetom misom, a to je znak da smo u vjeri i da smo time bliže Bogu. Kao što vidite živimo u nelagodnim vremenima, u svijetu koji se neprestano mijenja. Kada ste Vi bili mali, u školi, vremena su bila sasvim drugačija i zasigurno vaši životi nisu bili lagodni, jer mi, Karaševci živjeli smo dosta teško. S druge strane, danas imamo dosta naših mladih kojih je otišlo na rad u druge države, a to je opet činjenica koja nas jako pogađa. Ali, ovo je radostan trenutak, ja se prema tome radujem i zahvaljujem Vam što ste izdvojili vremena za ovaj lijep događaj. Na kraju bih vam poručio da ostanete čvrsti u vjeri i neka vas Božji blagoslov prati na putu života. Želim vam puno radosti, sreće i još puno radosnih i sretnih dana u okrugu obitelji i najmilijih" Prisutni na događaju bili su i načelnik općine

srce plno s miram i ljubavi. Davajte mir i ljubav koliko god možete, jer koliko više pružite, toliko late da dobijete. Sad su mi godine kad mi srce plno najviše Duha svetoga i Božanstva. Gospodin Bog da blagoslovi vaš život i ješte vašu mladost i da vi dočeka do dlboke starosti" – poželio je slavljenicima načelnik Petar Bogdan.

Među proslavljenima bili su ovaj put i dva člana Koordinacijskog odbora ZHR-a. Đuređ Jankov, generalni tajnik ZHR-a je u svom obraćanju prisutnim čestitao istodobnjacima te je istaknuo važnost djelovanja Zajedništva Hrvata u očuvanju našeg jezika, identiteta i promoviranju tradicija, dok je Mikola Paun, predsjednik Mjesne organizacije ZHR Karaševo, također prisutan na događaju, poželio slavljenicima puno sretnih godina, a kao vrednosti koje vršnjaci treće dobi moraju prenijeti mladim naraštajima jest vjera i ljubav u Boga, međusobno poštovanje i slogu među ljudima.

Generacija 1951.

Karaševo, Petar Bogdan i načelnik općine Lupak, Marijan Vlasić, koji su čestitali slavljenicima sedamdesetu obljetnicu u svoje te u ime dvaju karaševskih općina i poručili im da ostanu uključeni u svakodnevnom životu naše zajednice te da mladim generacijama prenesu vrednosti i vrline koje nas definiraju kao narod.

„Kad sam mašil 50 godine jeli su da su mi posebno dragi mali deca i luđe stari. Na malomu ditetu vidiš sve ono što la da može da postigne u životu, sjaj i upornost da nešto pokrene. Na staromu človeku vidiš mudrost, vidiš mir, vidiš sve što je provel kroz život i sve što mu je bilo i drago i neznodno. Budite radosni i srca plna za sve što ste napravili, jer, u stvari, ste mlogo napravili u životu i mlogo ste proveli i svaki od Vas ima razlog da ima

Radost susreta su iskazali naši slavljenici i za vrijeme svečane večere, upriredene također u prostorijama Zajedništva Hrvata, gdje su se podsjetili nekadašnjih vremena i svega što je nekoč bilo. Ugodna atmosfera, uz bogatu večeru i dobru muziku, koju su predvodili Petar Birta (Mikul) i Kračun Muselin (Miljača) žive legende naše estrade, trajala je za vrijeme cijelog druženja obe generacije sedamdesetogodišnjaka.

Sviralo se, pjevalo i „zajigral“ se i naš karaševski danac u kojemu su se uhvatili mnogo od naših slavljenika. Bilo je među njima i onih koji se nisu dali nagovoriti plesati, ali su zato bili više zainteresirani za razgovor s ostalim svojim vršnjacima. Kao da se nisu vidjeli čitavih sedamdeset godina...

Daniel Lucacela